

¹Ein Psalm Davids, vorzusingen; da der Prophet Nathan zu ihm kam, als er war zu Bath-Seba eingegangen. Gott, sei mir gnädig nach deiner Güte und tilge meine Sünden nach deiner großen Barmherzigkeit.²Wasche mich wohl von meiner Missetat und reinige mich von meiner Sünde.³Denn ich erkenne meine Missetat, und meine Sünde ist immer vor mir.⁴An dir allein habe ich gesündigt und übel vor dir getan, auf daß du recht behaltest in deinen Worten und rein bleibest, wenn du gerichtet wirst.⁵Siehe, ich bin in sündlichem Wesen geboren, und meine Mutter hat mich in Sünden empfangen.⁶Siehe, du hast Lust zur Wahrheit, die im Verborgenen liegt; du lässest mich wissen die heimliche Weisheit.⁷Entsündige mich mit Isop, daß ich rein werde; wasche mich, daß ich schneeweiß werde.⁸Laß mich hören Freude und Wonne, daß die Gebeine fröhlich werden, die du zerschlagen hast.⁹Verbirg dein Antlitz von meinen Sünden und tilge alle meine Missetaten.¹⁰Schaffe in mir, Gott, ein reines Herz und gib mir einen neuen, gewissen Geist.¹¹Verwirf mich nicht von deinem Angesicht und nimm deinen heiligen Geist nicht von mir.¹²Tröste mich wieder mit deiner Hilfe, und mit einem freudigen Geist rüste mich aus.¹³Ich will die Übertreter deine Wege lehren, daß sich die Sünder zu dir bekehren.¹⁴Errette mich von den Blutschulden, Gott, der du mein Gott und Heiland bist, daß meine Zunge deine Gerechtigkeit rühme.¹⁵Herr, tue meine Lippen auf, daß mein Mund deinen Ruhm verkündige.¹⁶Denn du hast

إِلَامِ الْمُعْتَبِينَ. مَرْمُورٍ لِدَاوُدَ عِنْدَمَا جَاءَ إِلَيْهِ تَاتَانُ النَّبِيِّ بَعْدَ مَا دَخَلَ إِلَى بَنَسَبَعِ.

¹إِرْحَمْنِي، يَا إِلَهُ، حَسَبَ رَحْمَتِكَ. حَسَبَ كَثْرَةِ رَأْفَتِكَ أَمْحُ مَعَاصِيِي. ²أَغْسِلْنِي كَثِيرًا مِنْ إِنْجِي وَمِنْ خَطِيئِي طَهِّرْنِي. ³لَأَنْتِي عَارِفٌ بِمَعَاصِيِي وَخَطِيئِي أَمَامِي دَائِمًا. ⁴إِلَيْكَ وَحَدَكَ أَخْطَأْتُ وَالسِّرَّ قُدَّامَ عَيْنَيْكَ صَنَعْتُ، لِكَيْ تَتَبَرَّرَ فِي أَقْوَالِكَ وَتَرْكَبُو فِي قَضَائِكَ. ⁵هَتَدًا بِالْإِثْمِ صَوَّرْتُ وَبِالْخَطِيئَةِ حَبَلْتُ بِي أُمِّي.

⁶هَذَا قَدْ سُرِرْتُ بِالْحَقِّ فِي الْبَاطِنِ فِي السَّرِيرَةِ تُعَرِّفُنِي حِكْمَةً. ⁷طَهَّرْنِي بِالزُّرُوقِ فَاطْهَر، اغْسِلْنِي فَابْيَضَّ أَكْثَرَ مِنَ التَّلَاجِ. ⁸أَسْمِعْنِي سُرُورًا وَقَرَحًا فَتَنْبَهَجَ عِظَامُ سَخْفَتِهَا. ⁹اسْتُرْ وَجْهَكَ عَنْ خَطَايَايَ وَأَمْحُ كُلَّ آثَامِي.

¹⁰قَلْبًا تَقِيًّا اخْلُقْ فِيَّ، يَا إِلَهُ، وَرُوحًا مُسْتَقِيمًا جَدِّدْ فِي دَاخِلِي. ¹¹لَا تَطْرَحْنِي مِنْ قُدَّامِ وَجْهِكَ وَرُوحَكَ الْقُدُّوسَ لَا تَنْزِعْهُ مِنِّي. ¹²رُدِّ لِي بَهْجَةَ خَلَاصِكَ وَبِرُوحٍ مُنْتَدِبَةٍ اعْضُدْنِي، ¹³فَاعْلَمْ الْآثِمَةَ طُرُقَكَ وَالْخَطَاةُ إِلَيْكَ يَرْجِعُونَ.

¹⁴تَجَنِّبْنِي مِنَ الدَّمَاءِ، يَا إِلَهُ، إِلَهَ خَلَاصِي، فَيُسَبِّحَ لِسَانِي بِرُحِّكَ. ¹⁵يَا رَبُّ، افْتَحْ شَفَتِي فَيُخَيِّرَ فَمِي بِسُبْحَانَكَ. ¹⁶لَأَنَّكَ لَا تُسَرُّ بِدَيْبَحَةٍ وَإِلَّا فَكُنْتُ أَقْدَمُهَا، بِمُخْرَقَةٍ لَا تَرُصِي. ¹⁷دَبَائِحُ اللَّهِ هِيَ رُوحٌ مُنْكَسِرَةٌ. الْقَلْبُ الْمُنْكَسِرُ وَالْمُنْسَجِحُ، يَا إِلَهُ، لَا تَحْتَقِرْهُ.

¹⁸أَحْسِنْ بِرِضَاكَ إِلَيَّ صِهْيُونَ، ابْنِ أَسْوَارِ أُورُشَلِيمَ. ¹⁹جَبْتِيذُ تُسَرُّ بِدَبَائِحِ الْبِرِّ، مُخْرَقَةٌ وَتَقْدِمَةٌ تَامَةٌ. جَبْتِيذُ يُضْعِدُونَ عَلَى مَذْبَحِكَ عُجُولًا.

nicht Lust zum Opfer, ich wollte dir's sonst wohl geben, und Brandopfer gefallen dir nicht.¹⁷ Die Opfer, die Gott gefallen, sind ein geängsteter Geist; ein geängstet und zerschlagen Herz wirst du, Gott, nicht verachten.¹⁸ Tue wohl an Zion nach deiner Gnade; baue die Mauern zu Jerusalem.¹⁹ Dann werden dir gefallen die Opfer der Gerechtigkeit, die Brandopfer und ganzen Opfer; dann wird man Farren auf deinem Altar opfern.